

Szerbia a mumus

2009 július 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Sokadszor parancsolt megálljt a magyar férfi vízilabda válogatottnak a szerb csapat. Ezúttal a római világbajnokság negyeddönt?jében kaptunk ki déli szomszédainktól, 10-9-re hosszabbítás után. Amióta Szerbia ezen a néven szerepel, pólósaink sohasem nyertek ellenük...

Kezdetben volt ugyebár a nagy Jugoszlávia. Ez az egykori államalakulat még magába foglalta a mai Szerbia mellett Montenegrót, Koszovót, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát, Horvátországot és Szlovéniát is. Persze már a háborút követő időszakban is ez a jugoszláv válogatott volt a magyar vízilabdázók egyik legnagyobb ellenfele. Többnyire hatalmas csatákat vívtak velük a mieink és mivel sokáig nem volt a sportágnak világbajnoksága – 1973-ban rendezték az első vizes vb-t – így fűleg az olimpiákon viaskodtunk legnagyobb riválisunkkal.

*A Helsinkiben győztes vízilabdacsapatunk.
Állnak: Vízváry, Hasznos, Markovits, Bolváry, Martin, Gyarmati, Jeney; guggolnak: Szívós, Lemhényi, Kárpáti*

Arra talán már csak a jó öreg pólós rókák emlékeznek, hogy az 1952-es Helsinki, az 1956-os Melbourne - i és az 1964-es Tokiói aranyérmeket is a Jugoszlávokat megelőzve szerezték meg Kárpáti Györgyék vagy ha úgy tetszik Gyarmati Dezsőék. A későbbiekben is késhegyre menő csatákat vívott egymással a két csapat, de többször billent felénk a mérleg nyelve, mint a plávák felé. Így is nevezték ugyanis a jugoszlávokat akkoriban. A kilencvenes évek elején aztán jött a délszláv háború és az egykori Nagy-Jugoszlávia atomjaira hullott. Egészen pontosan tagköztársaságokra és közülük Horvátország és Szerbia-Montenegró is jelentős játékerőt képviselt a nemzetközi vízilabda viadalokon.

Ám még ekkor is egész jól elvontunk velük; néha nyertünk, néha kikaptunk, de tartanunk nem nagyon kellett egyiküktől sem.

A 2004-es Athéni olimpiai finálét például a szerb-montenegrói együttes előtt nyerte meg a Kásás, Benedek, Biros és a többi szuperklasszis fémjelezte, Kemény Dénes irányította magyar csapat. Aztán megint jött a politika, amely már oly sokszor nagy hatással volt a nemzetközi sportéletre. Montenegró is önálló lett és ez nemcsak azt jelentette, hogy újabb nagy vetélytárs tárt fel a medencékben, hanem egyúttal elindult az a sorozat melynek újabb állomása volt a római vb negyedöntője. Szerbiát nem tudja Magyarország legyőzni, sem világversenyen, sem bármilyen más mérkőzésen, ha vízben kell velük összemérni erőnket. A volt Jugoszlávia folyamatos zsugorodása idején született meg az a szállóige, amely ma is aktuális és közismert a pólós berkekben, hogy nekünk Szerbia akkor is a legnagyobb riválisunk és szinte legyőzhetetlen ellenfelünk marad, ha az egész ország területe csupán a belgrádi Tasmajdan uszoda környékére koncentrálódik.

Nos azért Szerbia jelenleg mintegy 77 000 négyzetkilométert foglal magában, de számunkra az évek folyamán valóságos mumussá vált és bizony csak a jóisten tudja, megnyertük volna - e a zsinórban harmadik olimpiai aranyérmünket tavaly Pekingben, ha az amerikaiak nem teszik meg nekünk azt a szívességet, hogy az elődöntőben elsöprik utunkból a szerb gárdát. Amiről tehát egy korábbi hétfvége utáni összefoglalónkban már írtunk, vagyis hogy 1777 napja nyeretlen a magyar férfi vízilabda válogatott a szerbek ellen, az a szám bizony most már 1794-re duzzadt. Ezúttal ráadásul már egy vb negyedöntőben sikerült veszteni, szerb fóbiánk vagy csak hihetetlen pechsorozatunk miatt és ilyesmi a Kemény érában csupán másodízben fordult elő. Persze aki látta a mérkőzést az tudhatja, hogy a spanyol-olasz bíróságnak nem volt éppenséggel velünk, Kemény Dénes lelátóra küldése elég nehezen indokolható és bizony az emberelőnyökért is jobban meg kellett harcolnunk ezen a meccsen, mint a vetélytársnak. Így is hatalmas csatában, a hosszabbításban maradt csak alul a kissé átalakított magyar csapat és jól is mondta a kapitány a mérkőzés utáni nyilatkozatában, hogy ez a római világverseny csak a Londonban véget érő út első állomása, de ez az út most jóval rögzesebbnek ígérkezik, mint a Pekingbe vezető volt.

Egyben azonban biztosak lehetnek a magyar póló szerelmesei: többszörösen kitüntetett és aranyakkal teleaggatott kapitányunk biztosan kitalál, majd valamit a szerb fóbia leküzdésére és talán már a következő világversenyen véget ér a kékek elleni vesszőfutás.

Juhász Attila

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
